

LISTY GALANTSKÝM 11/2022

Ak Pán Boh dá ...

Milí bratia a milé sestry,

otvorili sa nám možnosti, kedy sa môžeme stretávať bez obmedzení, a tak by som Vám rád predstavil naše plány na prichádzajúce mesiace. Mnohí si plánujete dovolenky, rodinné výlety či návštevy a my by sme boli radi, keby ste si „naplánovali“ aj pripravované podujatia. Ak Pán Boh dá, radi by sme sa stretli pri rôznych príležitostiach.

14. 5. a 4. 6. 2022 budeme mať **konfirmandskú sobotu** od 9.00 do cca 15:00. Opäť sa stretneme so zaujímavým hosťom, zahráme sa, najeme sa, ale i „preberieme“ ďalšiu tému.

21. 5. 2022 – **brigáda okolo kostola v Matúškove** spojená s občerstvením a hrami pre deti. O 14:00 by sme začali spoločnou kávou, potom by sme pokosili prednú časť pozemku, aby si chlapci mohli zahrať futbal a dievčatá napríklad Twister či podobne. Kým sa deti hrajú, dospelí dokosia trávnik prípadne ostrihajú kríky a podobne, a kým sa toto všetko bude diať, vzadu sa nám bude variť guláš, aby sme hladní nezostali. Srdečne pozývam na pekne i užitočne strávené poobedie.

5. 6. 2022 – **Zborový deň** v Matúškove pri príležitosti 30. výročia posvätenia chrámov božích v Galante a v Matúškove. Na bohoslužbách sa nám predstavia deti z náboženstva malým koncertom, povzbudia nás mladí ľudia, budeme mať slávnostného kazateľa a po bohoslužbách bude pripravený spoločný obed ako aj poobedný program. 2 roky sme sa nemohli stretnúť a byť spolu ako duchovná rodina a preto budem rád, keď sa tam stretneme v hojnom počte.

15. – 19. 8. 2022 – **Detský denný tábor**. Budeme radi, ak si ho rodičia zaplánujú do letných aktivít pre svoje deti a prežijeme spolu opäť požehnané chvíle plné zábavy i poučenia.

Miroslav Kerekrety

Kázeň na 2. nedel'u po Veľkej noci, 1. mája 2022

„Potom mi zaznelo slovo Hospodinovo: Človeče, prorokuj proti pastierom Izraela! Prorokuj a povedz im, totiž pastierom: Takto vraví Hospodin, Pán: Beda pastierom Izraela, ktorí pasú sami seba! Či pastieri nemajú pásť stádo? Takto vraví Hospodin, Pán: Ajhľa, ja som proti pastierom, budem vyhľadávať svoje stádo z ich ruky a nedovolim im pásť stádo; pastieri už nebudú pásť samých seba! Tak vytrhnem svoje ovce z ich tlamy a už im viac nebudú pokrmom. Lebo takto vraví Hospodin, Pán: Teraz som tu ja; pozhľadúvam svoje ovce a postarám sa o ne. Ako sa pastier stará o svoje stádo v deň, keď je uprostred svojho rozptýleného stáda, tak sa aj ja postarám o svoje ovce a vytrhnem ich zo všetkých miest, do ktorých boli zahnané za oblačného a tmavého dňa. Vyvediem ich z národov, zhromaždím ich z krajín, dovediem ich na vlastnú pôdu a budem ich pásť na izraelských vrchoch, v údoliach riek a na všetkých osídlených miestach krajiny. Na dobrej paši ich budem pásť a na vysokých izraelských vrchoch bude ich pastvina. Tam budú líhať na dobrej pastve a na dobrej paši sa budú pásť na vrchoch Izraela. Ja sám budem pásť svoje stádo a ja mu umožním odpočívať - znie výrok Hospodina, Pána. Stratené vyhľadám, porozháňané zavrátim, poranené obviažem a choré posilním, ale tučné a silné vyhubím; budem ich pásť, ako sa patrí.“ Ezechiel 34, 1-2+10-16

Bratia a sestry, prečítané proroctvo môžeme aplikovať hneď tromi spôsobmi a nech si vyberieme ktorýkoľvek z nich, všetky sú aktuálne.

Prvý spôsob je vo vzťahu k izraelskému ľudu. Vtedajší kňazi ako pastieri vo vedení vyvoleného Božieho ľudu zlyhali, lebo sa nestarali o duchovné vedenie národa, ale len o svoj vlastný blahobyt. Následok bol ten, že židia boli roztrúsení po celom svete a po stáročia žili na cudzom území medzi ostatnými národmi. Proroctvo hovorí o zahnaní za oblačného a tmavého dňa a my si tie oblačné a tmavé dni v histórii židov i sveta vieme veľmi dobre predstaviť. „Vyvediem ich z národov, zhromaždím ich z krajín, dovediem ich na vlastnú pôdu a budem ich pásť na izraelských vrchoch, v údoliach riek a na všetkých osídlených miestach krajiny.“ Naplnenie týchto prorockých slov vidím v povojnových udalostiach izraelskej histórie. Odolajme pokušeniu zostať len v tejto rovine, hoci pre mňa je to záležitosť môjho srdca.

Druhý spôsob čítania týchto slov môže byť z pozície cirkevného zboru – toho nášho galantského. „Budem vyhľadávať svoje stádo z ich ruky“. Ja

osobne vnímam všetkých členov nášho cirkevného zboru ako Bohom darovanú príležitosť, ale zároveň aj zodpovednosť. Pán Boh nám dal na cestu nášho cirkevného zboru deti, konfirmandov, mládež, strednú generáciu medzi 30-tym a 50-tym rokom života a keďže nám ich dal, bude ich aj vyhľadávať z našej ruky. Čo ste urobili preto, aby Karol s rodinou, Anička s deťmi a podobne, zostali Božími deťmi a nasledovali Boha? Pre mňa je to bytostná otázka. Zveril nám ich, čo sme urobili pre ich večnosť? Nechápme to zle, večnosť nám získal Pán Ježiš, keď bol tu na zemi – o tom sme hovorili počas veľkonočných sviatkov. Ale čo sme ako zbor i ja ako farár urobili preto, aby toto Božie dielo bolo platné aj pre veľmi konkrétnych ľudí i rodiny, ktoré žijú okolo nás a medzi nami? Priznám sa, že sa tejto otázky bojím, keď vyjde z Božích úst. Tak ako vtedajší kňazi sa starali len o seba a nie o duchovný stav, či duchovné zdravie národa, tak to niekedy funguje aj v našej cirkvi. Staráme sa len o to, aby sme ako zbor fungovali, aby sme si udržali určitý štandard na ktorý sme zvyknutí. Aj v otázke spásy to môže byť podobné. My sme veriaci, my sme spasení, naše hriechy sú odpustené... my sme „za vodou“. My sme z Božej milosti zachránení, no akoby nás nezaujímali tí, ktorí žijú bez Krista, okolo nás. A neraz to môžu byť ľudia, ktorých poznáme desaťročia, ľudia, s ktorými sme konfirmovali, ľudia, s ktorými sa radi stretne na káve a považujeme ich za svojich priateľov či veľmi dobrých kamarátov. Ľudia s konkrétnou tvárou a neraz spoločnými spomienkami na prežité dobré a možno i ťažšie časy. Aj týchto ľudí bude Pán Boh od nás pýtať a vyhľadávať z našej ruky. Neuspokojme sa s tým, že „my“ to máme s Pánom Bohom vyriešené, ale obzrime sa vôkol seba na ľudí, ktorých poznáme a pýtajme sa sami seba: Nebude mi ľúto, keď ten či onen človek nebude so mnou v Božom kráľovstve? Beda pastierom, ktorí pasú len sami seba! Pán Ježiš, keď vstupoval na nebo, dal nám príkaz: *Chod'te a čiňte mi učeníkmi všetky národy!* To je naše poverenie, to je naša úloha.

Tretí spôsob ide už do veľmi osobnej roviny, pretože sa nás najviac dotýka. Tu vidím osobnú zodpovednosť každého jedného z nás za našich najbližších. Za tých, ktorí sú našim srdciam najbližší, pretože sme ich dostali ako osobný dar od Boha. Hovorím o našich manželoch, deťoch či vnúčatách. Ako dobre nám padne spoločná káva či raňajky v pokojnej atmosfére s našim životným partnerom. Ako poteší nečakaná návšteva našich detí uprostred týždňa! Koľko radosti rozdávať okolo seba naše vnúčatá, zvlášť keď sú ešte

malé! Pán Boh nám dal vzácny dar v deťoch a vnúčatách a vložil ho priamo do stredu nášho srdca. Tešíme sa s nimi, keď sa oni radujú, slzy nám tečú po tvári, keď oni plačú či sa trápia. Tak radi by sme ich uchránili od všetkého zlého, tak radi by sme im poradili, čomu sa majú v živote vyhnúť. Ich šťastie a spokojnosť je našim šťastím. Záleží nám na ich úspechu i spokojnosti a sami sme spokojní len vtedy, keď vidíme, že sa im darí. Takto je to v bežných či praktických otázkach života. Vnímame to rovnako aj v otázkach viery a ich duchovného života? Záleží nám na ich duchovnom zdraví rovnako ako na inom úspechu v živote? Dostali sme ich ako dar, keď sa nám do života narodili. Zodpovednosť za ich duchovný rast a neskôr zrelosť sme na seba zobrali pri Krste svätom, keď sme ich priniesli pred Božiu tvár. Aj do tejto situácie nám znejú slová proroka: *budem vyhľadávať svoje stádo z ich ruky*. Áno, rodina je to najmenšie stádočko, ktoré každý z nás nosíme vo svojom srdci.

Teraz si možno poviete, no áno, pán farár, vám sa to povie, vy máte malé deti. Keď tie naše boli malé, tiež chodili do kostola, ale teraz im už nerozkážem. Na jednej strane máte pravdu, pretože svoje deti ešte viem tou pomyslenou pastierskou palicou „zahnať“ na dobrú, čerstvú, zelenú pašu. Ale pastieri svoje stáda nenaháňajú po lúkach či pasienkoch. Pastier neobieha stádo dookola, aby ho dostal tam, kam potrebuje. Pastieri zverené stádo vedú, ukazujú im cestu. Toto je naša úloha. Viest' tých svojich, to malé „stádočko“, ktoré nosíme vo svojom srdci. Lebo či chceme, alebo nechceme, oni nás sledujú a nasledujú. Neraz si pri pozorovaní života svojich detí či vnúčat spomeniete na podobnú situáciu z vlastného života a vidíme na ich mieste seba. Ved'te ich, rozprávajte sa s nimi, otvore otázky viery pri spoločnej káve, pozývajte ich ku slovu Božiemu. Ani neviete, ktoré semienko vašich slov padne na úrodnú pôdu a vaše deti či vnúčatá si naň spomenú v tú správnu chvíľu. Dajte si záležať na tom, aby si mali na čo spomenúť, pretože vy ste im hovorili, zvestovali Božie slovo. Pán Boh aj nám pripomína, že bude vyhľadávať svoje stádo z našej ruky, aj to stádočko, ktoré nosíme vo svojom srdci a zahŕňame ho láskou. Zápasme o ich spásu, aby nám v nebi nechýbali.

Ako zaslúbenie vnímam posledné prečítané slová: *Stratené vyhľadám, porozháňané zavrátim, poranené obviažem a choré posilním*. Neraz nevidíme výsledok nášho svedectva, vedenia ku Kristovi, no i tak si nemusíme zúfať. Pán Ježiš je lepší Pastier ako my a nami začaté dielo alebo aspoň snahu o vedenie k Bohu môže dotiahnuť do zdarného konca. Amen. *M. Kerekréty*